

မြောက်ပိုင်း ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေးများ

ကျူးတိုးနစ် အစီအစဉ် ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေးများ

လီပိုနီယန် ခါးညီနောင် သာသနာပြု သူရဲကောင်းများ.

၎င်းသည် တတိယ အကြိမ် ခရစ်ယာန်သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေးအတွင်း အခရီ အား သိမ်းပိုက်စဉ်ကာလ ဂျာမန် ဘာသာရေး စစ်ရေး အစီအစဉ်ဖြင့် စတင်ဖွဲ့စည်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပြီး အမိန့်ဒဏ်ခံပေးပြီး အမွေသာသနာပြု ထူထောင်သော ခရစ်ယာန် အုပ်ချုပ်ရေး ဒေသမှ သူရဲကောင်းများအားဖြင့် ပြန်လည်မွမ်းမံထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုကျူးတိုးနစ် သူရဲကောင်းများသည် ဥရောပ အရှေ့ဘက်ဒေသို့ ၁၃ ရာစု အစောပိုင်းကာလတွင် စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ သူတို့၏ ဘိုးတော် ဟာမန် ဗွန် စလ်ဇာ လက်ထက်မှ စ၍ အကြီးအကျယ် အင်အားထွားလာခဲ့သည်။ ၁၁၉၈ ခုနှစ် ကျူးတိုးနစ် အစီအစဉ် အဖြစ် လီပိုနီယန် ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ကို စတင်ခဲ့သည်။ မြောက်များစွာသော နောက်ကျောခါးထိုး အတွင်းပုန်ကန်မှုများ ရှိခဲ့သော်လည်း ၁၂၉၀ တွင် လီပိုနီယန်၊ လတ်ဂဲလ်လီယန်၊ စလိုနီယန်၊ အက်တိုနီးယန် (အိုစီလီယန် အပါအဝင်) ကူရိုနီယန် နှင့် စီမီဂဲလ်လီယန် တို့မှာ လက်အောက်ခံများ ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။ ဒိန်းမတ်နှင့် ဆွီဒင်တို့သည်လည်း အက်တိုနီးယန်းအား ဆန့်ကျက် တိုက်ခိုက်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။

၁၂၂၉ ခုနှစ်တွင် ပိုလန် ဒု-စ် တို့၏ မေတ္တာရပ်ခံမှုဖြင့်- အတူပူးပေါင်းကာ ရှေ့ဟောင်းဘာသာဝင် ပရက်ရှား ဆလွတ်များကို ဆန့်ကျင်လျက် သာသနာပြုစစ်ပွဲ ဆင်နွှဲခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် ဆလွတ်တို့မှာ အတင်းအဓမ္မ သာသနာပြု ခံခဲ့ရတော့သည်။ သူ (ကျူးတိုးနစ်) တို့သည် ထိုဒေသတစ်ပွဲ အချုပ်အခြာပိုင်များ ဖြစ်လာ၍ နောက် ရာစု ထိတိုင် ဩဇာအာဏာမြဲခဲ့သည်။ ဆက်တိုက် ကျူးကျော်စစ်များ ဆင်နွှဲလျက် ကျူးတိုးနစ် သူရဲကောင်းတို့မှာ ဘော်လ် ကန် ကမ်းရိုးတန်း တစ်လျှောက်အား ထိန်းချုပ်ထားနိုင်ခဲ့သည်။ မြို့ရွာများ ထူထောင်လျက် ခံတပ်များ တည်ဆောက်ကာ ခရစ်ယာန်နိုင်ငံတော်ကြီး တည်ဆောက်ခဲ့လေသည်။

ကျူးတိုးနစ်တို့၏ အစီအစဉ်တွင် ရုရှားအော်သိုဒေါ့ ခရစ်ယာန်များကိုပါ တိုက်ပိုက်သိမ်းပိုက်လိုခဲ့သည်။ ထိုအစီအစဉ်အား ရောမပုပ်ရဟန်းမင်း ဂရီဂိုရီ ၉ မှာ ထောက်ခံပေးခဲ့သည်။ ၎င်းကိုလည်း မြောက်ပိုင်းဒေသ ခရစ်ယာန်သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေး၏ အစိတ်အပိုင်းအဖြစ် သတ်မှတ်နိုင်ပေသည်။ ရုရှားအောင် အောင်နိုင်သိမ်းပိုက်နိုင်ရန် အဓိက ကြံစီချက် ပေါ်ပေါက်များမှ တစ်ခုမှာ ၁၂၄၂ ခု ရေခဲပြင်တိုက်ပွဲပင် ဖြစ်သည်။ ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ ထောက်ခံရုံလျက် လည်းကောင်း ထောက်ခံမှု မပါဘဲလည်းကောင်း ဆွီဒင်များမှာ နေ့စဉ်ဂေါ်ရုဒ် အော့သိုးဒေါ့ ခရစ်ယာန်များအား ကြိမ်ဖန်များစွာ သာသနာပြုစစ်ဆင်ရေးများ ပြုခဲ့လေသည်။

ဆွီဒင် ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေး

ဖင်လန်မှ ဆွီဒင် ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်သားများ

အလယ်ခေတ်တွင် ဆွီဒင်က စစ်ရေးတိုးချဲ့လျက် ဖင်လန်အား အောင်နိုင်ခဲ့ခြင်းကို ဆွီဒင် အမျိုးသား ရိုမန်တက်စ်တက်စ်များနှင့် ၁၉ ရာစု ဖင်လန် သမိုင်းပညာရှင်များက "ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေး" ဟု အမည်ကင်ပွန်း တပ်ခဲ့သည်။

ဆွီဒင် ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေး ပထမအကြိမ်သည် အေဒီ ၁၁၅၅ ခုနှစ်ဝန်းကျင်တွင် ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု သမိုင်းပညာရှင်များက အသိအမှတ်ပြုကြသည်။ ၁၂၄၉ ခု ဆွီဒင် ခရစ်ယာန် သာသနာပြုစစ်ဆင်ရေး ဒုတိယ အကြိမ်အား သမိုင်းမှတ်တမ်းမတင်ခဲ့သော်လည်း ထိုစစ်ပွဲကြောင့် ဆွီဒင်များက ဖန်လင် အနောက်တောင်ပိုင်း ဒေသအား သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။

ဆွီဒင်က နောင်တရရှိရန် တို့အား ခရစ်ယာန်သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေး ဆင်နွှဲခဲ့သည်ကိုမူ နှစ်ဘက်လုံးမှ ဆွီဒင်၏ တတိယ အကြိမ်မြောက် ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေး ဖြစ်သည်ဟု သမိုင်းတင် အသိအမှတ်ပြုခဲ့သည်။

အခြား စစ်ဆင်ရေးများ

ဝင်းဒက်ချ် ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေး

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ခရစ်ယာန် စစ်ဆင်ရေးနှင့် ခေတ်ပြိုင် ပိုလာဗီယန် ဆလားဗတ်တို့အား ဆက်ဖွန်နှင့် ဒိန်းတို့က ၁၁၄၇ ခု တွင် ခရစ်ယာန်သာသနာသို့ သွပ်သွင်းရန် စစ်ဆင်နွှဲခဲ့သည်။ ၎င်းကို ဝင်းဒက်ချ် ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေးဟု ခေါ်တွင်သည်။

စတင်ဒင်ဂါ ခရစ်ယာန် သာသနာပြုစစ်ဆင်ရေး

ထိုစစ်ဆင်ရေးသည် ၁၂၃၂ နှင့် ၁၂၃၄ တို့တွင် ဖြစ်ခဲ့၍၊ စတင်ဒင်ဂါ လူမျိုးတို့အား တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက် ဂိုဏ်းသွင်းသော စစ်ဆင်ရေးဖြစ်သဖြင့် ခရစ်ယာန် သာသနာပြုစစ်ဆင်ရေး (အထူး)ဟု ခေါ်တွင်သည်။ အကြောင်းမှာ သူတို့သည် ခရစ်ယာန် သာသနာအား ဆန့်ကျင်သူများလည်း မဟုတ်၊ မုန်းတီးရန်လိုသူများလည်း မဟုတ်ဘဲ ရိုမန်ကက်သလက် ခရစ်ယာန်အား လိုက်နာသူများ ဖြစ်ပြီး- မိရိုးဖလာ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်သော ဖရီရန် လယ်သမားများ ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်မှုအား အဆုံးသပ်စေလျက် ချုပ်ကိုင်ရန် ကြိုးပမ်းသော ခရစ်ယာန် ဘုန်းတော်ကြီး အိုလင်ဒင်ဘတ်နှင့် ဗရီမန် ဟမ်းဘတ်တို့အား မနာခံလိုသူများ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ခရစ်ယာန် ဘုန်းတော်ကြီးအား မနာခံလိုသဖြင့် ပုပ်ရဟန်း ဂရီဂိုရီ ၉ မှာ ၁၂၃၂ ခုတွင် သူတို့အပေါ် သာသနာပြုစစ်ကြေငြာခဲ့ပြီး- ထို စတင်ဒင်ဂါတို့မှာ ၁၂၃၄ ခုတွင် လွတ်လပ်မှု ဆုံးရှုံးခဲ့ရတော့သည်။

အရာဂိုးစ် လူမျိုးများသို့ ခရစ်ယာန် သာသနာပြုစစ်ဆင်ရေး

ထိုစစ်ဆင်ရေးကို ပုပ်ရဟန်းမင်း မာတင် ၆ မှ အရာဂွန် ဘုရင်အား ပီတာ ၃ (စစ်စလီကျွန်းအင်ပါယာ ပြည့်ရှင်)အား ၁၂၈၄ - ၁၂၈၅ တွင် ဆင်နွှဲခဲ့သော သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေး ဖြစ်သည်။

အလက်ဇန်းဒရီးယန်း ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေး

ထိုစစ်ဆင်ရေးမှာ အလက်ဇန်းဒရီးရို မွတ်စလင်တို့၏ ပင်လယ်ရေးကြောင်းအား စီးနင်းရန် ခရစ်ယာန်သာသနာပြု စစ်ဆင် ရေး ဖြစ်ပြီး ၁၃၆၅ ခုနှစ်တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ထိုစစ်ဆင်ရေးအား ဆိုက်ပရပ်မှ ပီတာ ၁ က ဦးဆောင်ခဲ့သည်။ မွတ်စလင် တို့မှ စီးပွားရေး လမ်းကြောင်း လုယူသိမ်းပိုက်ရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

နော်ဝစ် ခရစ်ယာန် သာသနာပြုစစ်ဆင်ရေး

ဤစစ်ဆင်ရေးသည် အင်္ဂလိပ် သမိုင်းဆရာများမှ ရာစုနှစ် ဆယ်ချီ၍ ဖုံးကွယ်ထားခဲ့သော သမိုင်းဖြစ်ပြီး- ၁၄ ရာစု အကုန်ပိုင်း လိုင်ချက်စတာ၊ မီဒိုးလ် မှ စိန့်မေရီ သြဂျင်တင် ခရစ်ယာန်ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ သံယာတော် ဟင်နရီ နိုက်တန်၏ ၏ မှတ်တမ်းမှ ဖြစ်သည်။ ထိုမှတ်တမ်းအရ ပုပ်ရဟန်းမင် ကလီးမင့်န် ၇ မှာ ထောက်ခံချက်ဖြင့် နော်ဝစ် စစ်သူကြီး ဆာ ဟင်နရီ ဒက်စ်ပင်စာသည် အခြားသော ခရစ်ယာန် အသင်းတော်များအား ဝါးမြိုရန် သာသနာပြု စစ်ဆင်နွှဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုစစ်ပွဲသည် ပြင်သစ်နှင့် အင်္ဂလိပ်ရန်သူ ဖလန်းမစ်များနှင့် ဖလန်းမစ်တို့၏ မဟာမိတ်တို့ အကြား ဖြစ်ပွားသောစစ်အဖြစ်

ဦးလည်သွားခဲ့သည်။ ဟင်နရီ ဒက်စ်ပင်စာ၏ စစ်တပ်များမှာ ၁၃၈၃ ခုနှစ် မေ ၁၇ ရက်နေ့တွင် ကလဲစစ်သို့ ခြေချပြီး- ထိုမှ တစ်လ အကြာတွင် ယဲပဲမြို့ကို သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ သို့သော် အင်္ဂလိပ်တို့မှာ နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် ပြည်တော်ပြန်သွားပြီး ဒေသ တစ်လျှောက် အုပ်ချုပ်ရန် ပြင်သစ်တို့အား ခွင့်ပြုခဲ့ပေသည်။

မယ်ဟ်ဒီယန်း ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေး

ထိုစစ်ဆင်ရေးမှာ မြောက်အာဖရိကတိုက် ပင်လယ်ရေးကြောင်း ခရီးလမ်းမှ ပင်လယ်စားပြ မွတ်စလင်တို့အား ဘော်ဘွန် ဒတ်မှ လူးဝစ် ၂ မှ ဦးဆောင် တိုက်သော စစ်ပွဲ ဖြစ်၍ ၁၃၉၀ နေ့ရာသီတွင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပင်လယ်ခါးပြများမှာ မယ်ဟ်ဒီ အခြေစခန်း၌ ခြေကုပ်ယူခဲ့သဖြင့် မယ်ဟ်ဒီယန်း စစ်ဆင်ရေးဟု ခေါ်တွင်သည်။

ဘော်လကန် ဒေသ ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ပွဲများ

အော်တိုမင် အင်ပါယာ၏ ဖြန့်ကျက်ဆန့်ထွက်လာမှုအား တားဆီးသည့် အနေဖြင့် ၁၅ ရာစုအတွင်း၌ များစွာသော ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေးများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ၎င်းတို့အနက်မှ အမှတ်တရ အဖြစ်ဆုံးများမှာ-

- နီကိုပိုလစ် ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေး (၁၃၉၆)။ ဟန်ဂေရီ ဘုရင် စီဂစ်မန်းဒ် လူဇင်ဘတ်မှ စည်းရုံး လှုံ့ဆော်၍ ဖြစ်ခဲ့သည့် စစ်ဆင်ရေး- စစ်ချိန်အမြင့်ဆုံး တိုက်ပွဲမှာ နီကိုပိုလစ် တိုက်ပွဲဖြစ်သည်။
- ဗာနာ ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေး (၁၄၄၄)။ ပိုလန်-ဟန်ဂေရီယာန် ဘုရင် ဝါလ်ဒေစ်လော ဝါနင့်စ်ဇက် ဦးဆောင်ခဲ့၍ ဗာနာ တိုက်ပွဲဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။
- ၁၄၅၆ ခု ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ပွဲ။ ဘဲလ်ဂရိတ်အား သိမ်းပိုက်ရန် ဂျွန် ဟွန်ယာဒီနှင့် ဝီအိုဟာနီ ဒါ ကက်ပစ် ထာရာန် တို့မှ ဦးဆောင်စည်းရုံးခဲ့သည်။

တာတာတို့အား ဆန့်ကျင်သော ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေးများ

၁၂၅၉ ခုနှစ်တွင် ဘူရန်ဒိုင်နှင့် နော့ဂ်ဂိုင်း ခန်း တို့ ဦးဆောင်သော မွန်ဂိုများသည် ဟဲလက်ချ်၊ လက်သူးနီးယန်းနှင့် ပိုလန် အုပ်ချုပ်ရေး ဒေသတို့အား တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးကြသည်။ ထိုနောက် ပုပ်ရဟန်းမင်း အလက်ဇန်းဒရား ၆ မှာ Blue Horde အပြာရောင် ရွှေလျှားတပ်ရင်း အား ဆန့်ကျင်ရန် ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေးကို ဖန်တီးခဲ့သည်။ သို့သော် မအောင် မြင် ခဲ့ချေ။ (ရွှေလျှား တပ်ရင်း ဆိုသည်မှာ ခြေကုပ်အတည်တကျဖြင့် အခြေချနေခြင်း မရှိသော စစ်တပ်များ ဖြစ်၍ ရောက်ရာအရပ်သို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်သော စစ်သည်များဖြစ်သည်။)

၁၄ ရာစုတွင် ခန်း တုခ်တမ်ယက်သည် အပြာရောင်နှင့် အဖြူရောင် ရွှေလျှားတပ်ရင်းများကို စုပေါင်းလျှက် ရွှေ ရွှေလျှား တပ်ရင်းများဟု ဖွဲ့စည်းခဲ့သည်။ ထိုတပ်ရင်းများမှာ အောင်မြင်မှုများ ရှိခဲ့ဟန် ဖြစ်သော်လည်း ၁၃၈၉ ခုနှစ်တွင် တုခ်တမ် ယက်က သူ၏ ရှေးဆရာ ပြည့်ရှင် တမာလိန်းအား အာခံစစ်ဆင်နှိမ်ခြင်းကြောင့် ရွှေ ရွှေလျှား တပ်ရင်းများမှာ ဘေးဒုက္ခ ကြုံရန် ဆုံးဖြတ်မိခြင်း ဖြစ်တော့သည်။ တမာလိန်း၏ ရွှေလျှားတပ်ရင်းများက ရုရှား တောင်ပိုင်းနယ်မြေများအား သိမ်းပိုက် ကျက်စားထားလျှက် ရွှေရောင်ရွှေလျှားစစ်သားတို့၏ စီးပွားလမ်းကြောင်းကို ဖျက်ညှစ် တဖြေးဖြေးနှင့် ထိုစစ်သည်များအား ပထုတ်လိုက်လျှက် နယ်မြေတစ်လျှောက်အား တမာလိန်း၏ တပ်များက ကာကွယ်ထားလိုက်လေသည်။

စစ်ပွဲများ ရှုံးနိမ့်ပြီးနောက် တုခ်တမ်ယက်သည် တမာလိန်း၏ ထောက်ခံမှုကို ရသော ခန်းတီမူ ခွတ်လွာဂ်နှင့် အီမား အီဒီဂု တို့ထံ၌ အချုပ်အခြာအာဏာအား အပ်နှံလိုက်ရသည်။ နန်းကျ တုခ်တမ်ယက် ရွှေလျှားတပ်ရင်းများအား ကာကွယ်လျှက်

ပြန်လည်စုစည်းနိုင်ရန် ပြည်ရှင်မင်း ဗက်တူတောက်ထံတွင် တောင်းခံခဲ့သည်။ သို့ဖြင့် နောက်ပိုင်းတွင် လက်သူးနီးယန်း၊ ရူသိန်းနီးယန်း၊ ရုရှား၊ မွန်ဂိုး၊ မိုဒါးဗီးယန်း၊ ပိုးလ် (ပိုလန်)၊ ရိုမေးနီးယန်း နှင့် ကျူတိုနစ်သူရဲကောင်းများ စုပေါင်းမိသော မဟာ တပ်မကြီး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

၁၃၉၈ ခုနှစ်တွင် ထိုတပ်မဟာကြီးသည် မိုဒါးဗီးယားမှ စတင်ချီတက်လျက် တောင်ပိုင်းသို့ ဒင်နီယာပါ မြစ်ကြောင်း တစ်လျှောက် လမ်းအား လုံးရှိဒေသများနှင့် မြောက်ပိုင်း ခရီမီယာ ထိ သိမ်းပိုက်လိုက်သည်။ ထိုသို့ ကြီးမားသော အောင်မြင်မှု များကြောင့် ဗက်တူတောက်သည် ပုပ်ရဟန်းမင်း၏ ထောက်ခံမှုဖြင့် တာတာတို့အား ဆန့်ကျင်သော ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေးကြီး ကြေငြာပေးတော့သည်။ သို့ဖြင့် ၁၃၉၉ ခုနှစ်တွင် ဗက်တူတောက်၏ တပ်များနှင့် တာတာတို့၏ ရွှေလျှားတပ်ကြီးမှာ လက်သူးနီးယားပိုင်မြေ အတွင်း ဖော်စကာမြစ်၌ ထိပ်ဆိုင်တိုးခဲ့သည်။

လက်သူးနီးယား စစ်တပ်များမှာ အမြောက်များ၊ စစ်လက်နက်ကရိယာများ ကောင်းမွန်စွာ တပ်ဆင်ထားသော်လည်း အီဒီဂူ ၏ တပ်များအား ခုခံနိုင်ခြင်း မရှိချေ။ ဗက်တူတောက် သည်ပင် သေပြေးရှင်ပြေး ပြေးခဲ့ရတော့သည်။ သူ၏ သားတော် မင်းသားများ ၂၀ ခန့် ကျဆုံးခဲ့ပြီး အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာရသူများလည်း ရှိခဲ့သည်။ အောင်နိုင်သော တာတာများမှာ ကီယက်ဗ်မြို့အား ပိတ်ဆို့ သိမ်းပိုက်လိုက်သည်။

ခရစ်ယာန် သာသနာပြုစစ်သားများ၏ သွေးမှာ ပင်လယ်ဝေခဲ့ရပြီး ကီယက်ဗ်မြို့ခံတိုင်းထိ မြင့်တက်သွားခဲ့သည်။ စစ်ပွဲ အတွင်း တီမူး ခွတ်လှော်မှာ ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာဖြင့် သေဆုံးခဲ့၍၊ တုခိတမ်ယက်မှာလည်း သူ့လူတစ်ဦး၏ လုပ်ကြံမှုကို ခံလိုက်ရတော့သည်။

ဟော့ဆိုက် ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေး

ဟော့ဆိုက် ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ဆင်ရေး ကို ဟော့ဆိုက် စစ်ပွဲများ သို့မဟုတ် ဘိုဟီးမင်း စစ်ပွဲများဟုလည်း သိမှတ် ကြသည်။ ၁၄၂၀- ၁၄၃၄ တွင် ဘိုဟီးမီးယားမှ ဂျန် ဟု-စ်၏ နောက်လိုက်များအား ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်သော ခရစ်ယာန် သာသနာပြု စစ်ပွဲ ဖြစ်သည်။ ထိုစစ်ပွဲသည် ဥရောပစစ်ပွဲများ၌ ယမ်းထောင်း သေနတ်များကို စတင်သုံးစွဲသော စစ်ပွဲများဟု ထင်မှတ်သွယ်ရှိသည်။ ဟော့ဆိုက် စစ်သူရဲကောင်းများမှ တာဘိုရိုက် စစ်ကြောင်းသည် သံချပ်ကာ နိုက် သူရဲကောင်းစစ် သား မြောက်များစွာအား တိုက်ခိုက် ခြေမှုန်းနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုစစ်ပွဲသည် မပြီးပြတ်သော စစ်ပွဲအနေဖြင့် အဆုံးသတ်ခဲ့သည်။

Wikipedia အား မိုးငြိမ်း ဘာသာပြန်သည်။

ဌေးလွင်ဦး

၂၀၁၂ ခု ဇန်နဝါရီလ ၂၇ ရက်